

Torsdag den 13. Juli.

K. K. Konstantin-Hansens Afsked med Kolding.

11 gamle Svende hylder Mesteren.

Om kort Tid forlader den gamle Direktør den By, hvor han har lagt sin Ungdoms- og Manddomsgerning for at flytte til Askov, hvor han fandt sin trofaste Livsledsagerinde.

Konstantin-Hansen, der er hædret med Ridderkorset og Dannebrogsmændenes Hæderstegn, er født i København den 31. Marts 1860 som Søn af Maleren, Etatsraad Constantin Hansen og Hustru Magdalene, født Købke. Han blev den 23. April 1889 gift med Margrethe Konstantin-Hansen, født Schröder, Datter af Professor Ludvig Schröder og Hustru, født Wagner.

I 1877 tog han Polyteknisk Adgangs-eksamen, kom derefter i Lære som Maskinarbejder paa Københavns Tøjhus og blev Svend 1880. Aaret efter tog han Konstruktørexamen paa Københavns tekniske Skole, og i 1886 og 87 foretog han en Udenlandsrejse til Amerika.

Aaret efter sin Hjemkomst herfra indledede han sin Kolding-Virksomhed, der saaledes har strakt sig over et Tidsrum af 45 Aar. Sammen med en Søn af Prof. L. Schröder, Jens Schröder, der ogsaa havde afsluttet et Amerika-Ophold, startede han det kendte Maskinværksted under Firmanavnet Konstantin-Hansen & Schröder. Denne Fabriksvirksomhed drev de to unge Mænd til 1896, da den gik over til et Aktieselskab med dem som Direktører. Endelig i 1905 gik dette Aktieselskab over til et Andelselskab, som opkøbte hele Aktiekapitalen og førte det videre under de to Herrers Ledelse og under Navn af „De danske Mejeriers Maskinfabrik“.

Endnu skal i denne Forbindelse nævnes, at Konstantin-Hansen i Aarene 1891—1909 var Medlem af Svendeprovekommissionen i Kolding og i 1903—13 samt 1917—21 Medlem af Kolding Byraad, hvis Næstformand han var fra 1919. Fra 1916 var han Overligningskommissær, fra 1919 Formand i Kontrolkomitéen for Kreditforeningen for industrielle Ejendomme. Han var Formand i Koncessionsudvalget og i Bestyrelsen for Troldhede—Kolding—Vejen-Banen, Bestyrelsesmedlem for Kolding Højskoleforening og for Kunstforeningen for Kolding og Omegn, Medlem af Repræsentantskabet for Kolding Laane- og Diskontokasse fra 1913 o. s. v.

Karakter, der aldrig gik paa Akkord med Uretten.

Som Familiefader er han ideel, og han lever et lykkeligt Familieliv med sin Hustru og Børneflokk. Sønnerne er alle i gode Stillinger, dels herhjemme i Landet, dels ude i det fremmede. En Datter er gift med Pastor Ravn — en Søn af den gamle Landstingsmand i Sjølund —, der nu er Præst i Sønderjylland. Den samme Præstemand har forøvrigt gjort sig fortjent til en særlig Omtale. Han lærte nemlig i sin Tid Maskinfaget hos Konstantin-Hansen & Schröder og rejste derefter et Aar som Maskinarbejder for sluttelig at læse 8 Aar til Præst.

Naar Konstantin-Hansen nu trækker sig tilbage for at tilbringe sin Livsaften i sit kære Askov, er der mange, der med os vil ønske ham et langt og godt Otium. Som han har mange kære og gode Minder at leve videre paa, saaledes efterlader han sig ogsaa her et Minde, som sent vil blegne.

Som Arbejdsgiver var Konstantin-Hansen enestaaende, og hans Forhold til den store Funktionær- og Arbejdstab var gennem Aarene det allerbedste. Denne Kendsgerning manifesteredes forleden paa den smukkeste Maade derved, at 11 af hans gamle Arbejdere, der — for en væsentlig Del i Kraft af deres mangeaarige Beskæftigelse hos Hansen & Schrøder — nu alle er i offentlige Stillinger, havde indbudt deres gamle Chef til en Afskedsfest med Fællesspisning paa Christiansminde. De elleve var Pantefoged Frands Sørensen, Økonom F. H. Hansen, Direktør Chr. Thomsen, Værkfører Spetsberg, Kedelbesigtigelsesmand Madsen, Fabrikant Jørg. Jørgensen, Maskinmestrene Stapel, Sparrevohn og Chr. Petersen, Fyrmester L. P. Larsen og som Repræsentant for Firmaet H. Staugaard. Der blev ved denne Lejlighed holdt en Række Taler, der alle bar Vidne om et udmærket Samarbejde paa Fabrikken, og gamle, halvforglemte Minder opfriskedes. Hele Festen blev, som Æresgæsten betegnede den, et smukt indviet blandt mange andre i hans Mindekrans. Pantefoged Frands Sørensen, der holdt Hovedtalen, kunde med berettiget Stolthed pege paa, at han havde været Ordfører ved Festlighederne i Anledning af Konstantin-Hansens 50 Aar, 60 Aars og 70 Aars Fødselsdag. I de 20 Aar, han var ansat paa Fabrikken, var han Formand for sin Fagforening, og han havde i denne Egenskab fort mange frugtbringende Forhandlinger med saavel Konstantin-Hansen som med den anden Direktør, Jens Schrøder — der ogsaa blev mindet. Endvidere talte Økonom F. H. Hansen, der betonede, at han fra de 25 Aar, han havde været Tillidsmand paa Fabrikken, kun havde gode Minder.

Som Konstantin-Hansen har været en god Arbejdsgiver, saaledes har han været en god Borger for sin By. Det fremgaar med Tydelighed af alt det Arbejde og alle de Tillidshverv, der gennem Aarene er blevet ham overdraget, og som han har røgtet paa en Maade, der gør ham Ære. Saavel i Byraadet som andet Steds, kort sagt i alt det, han har haft med at gøre, har han vist sig som en førende Kraft. Ikke mindst i Udvalgene forstod han at gøre sig gældende. Men det skal siges i samme Aandedræt, at naar han efterhaanden naaede frem til at indtage en Position i det offentlige Liv, kom han ikke sovende til denne. Han var nemlig ved Siden af sine mange andre gode Egenskaber i Besiddelse af en Jernfiid og var aldrig bange for at tage Natten til Hjælp, naar Dagen ikke strakte til. Endelig skal nævnes hans medfødte personlige Elskværdighed, der ikke har svigtet ham gennem Tiderne. Man gik aldrig forgæves, naar man søgte ham for at faa et godt Raad. Men med al sin Elskværdighed var han en bestemt og beslutsom